

छेत्वयम्, छेदयितव्यम्, चिच्छतिसतव्यम्, चेच्छदितव्यम्; छेदनीयम्, छेदनीयम्, चिच्छत्सनीयम्, चेच्छदनीयम्; छेदम्, ^१छिदेलिमः [जीर्णरज्जुः], छेदम्, चिच्छत्सम्, चेच्छद्यम्; ईषच्छेदः-दुश्छेदः-सुच्छेदः; — — —
^Aछिद्यमानः, छेदमानः, चिच्छत्स्यमानः, चेच्छद्यमानः;
 छेदः, छेदः, चिच्छत्सः, चेच्छदः;
 छेत्तम्, छेदयितुम्, चिच्छत्सितुम्, चेच्छदितुम्;
 विच्छित्ति:-^२छिदा, छेदना, चिच्छत्सा, चेच्छदा;
 छेदनम्, छेदनम्, चिच्छत्सनम्, चेच्छदनम्;
 छित्त्वा, छेदयित्वा, चिच्छत्सित्वा, चेच्छदित्वा;
 प्रच्छिद्य, प्रच्छेद्य, प्रचिच्छत्स्य, प्रचेच्छद्य;
 छेदम् २, } छेदम् २, } चिच्छत्सम् २, } चेच्छदम् २; }
 छित्त्वा २, } छेदयित्वा २, } चिच्छत्सित्वा २, } चेच्छदित्वा २; }
^३छिदिः, ^४छिदिरम्, ^५छिद्रम्) “ निष्ठु शु ” (१७४)

(568) “ छिद्र कर्णभेदने ” (X-कुरादि:- 1924. सक. सेट. उम.)
 छिद्रकः-दिका, चिच्छद्रयिषकः-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि
 चौरादिकचित्यतिवत् (525) ज्ञेयानि। ^Bछिद्रितम्।

1. ‘केलिमर उपसंख्यानम्’ (वा. ३-१-१६) इति केलिमरप्रत्ययः। प्रत्ययस्य कित्त्वाच्च गुणः।
  2. ‘छिदा द्वैधीभावे’ (गणसूत्रम् ३-३-१०४) इति वचनात् अङ्ग्। अन्यत्र विच्छित्ति: इति क्षिण्यपि भवति।
  3. ‘इगुपधात् कित्’ [द. उ. १-४८] इति इन् प्रत्ययः, किद्रद्वावश्च। छिनत्तीति छिदिः=परशुः।
  4. ‘इषिमदिमुदिखिदिभिदि—’ [द. उ. ८-२६] इति किरच्प्रत्ययः। छिदिरम्=शब्दम्।
  5. औणादिके [द. उ. ८-३१] रक्षप्रत्यये रूपम्। छिद्यते तदिति छिद्रम्=विवरम्।
- A. ‘विच्छिद्यमानेऽपि कुले परस्य पुतः कथं स्थादिहं पुत्रकाम्या॥’ वा. का. ३-५२.
- B. ‘यो ह्यच्छिद्रित एव वीर्यशतकृत् तस्मिन् पतत्यन्धयन् पिष्टाङ्गः स ममार दण्डितखलस्येशस्य पादाङ्गितः।’ धा. का. ३-६२.